

Postalın Günlüğü

— Sermin Çınar · 08 Aralık 2012

--Sevdiğim şehre yağmurlar
Siyah, gök gürültülü yağar
Sanki gökyüzün lanetsel dökümü
Nedendir bilinmez!

Aslında ne güzeldir
Dağı yamacı bizim ellerin
Çocuk sesleri, taş tınları
Ve çayın bardaktaki ılgın tonu...

Birden karışır; silah sesine barut kokusuna
mavisi siyaha döner
toz duman dağlarımın zirvesi
Alacalar döner durur baş üstüne
sanki Ebabil kuşları bölük bölük
Taş yağdırıyordu tepelerden!
Nuh tufanına eş yangın yeri.
Kapanır gökyüzü siyah gelinlik gibi
Karıncalar bile fırcat 'i yolunu şaşırılmış
İz bilmez telaştalar...

Düşman basmış köyleri
Fark neydi ki resim aynı şeritte
Bizler az seneler yaşadık!
Bu davetsiz misafir ağırlamalarını

Babaannem anlatırdı:
Siyah postallı adamların fütursuzca
Mereklere nasıl daldığını
“dur yapma” diyene kadar
İşin sonu...
“haydi, kalk kadın” varmıştı bile

Ne üzüldü anasından kalma
Sandığa el uzatan adamın
Destursuz beyaz leçeğine dokunmasına
Harp miydi?
Bazen anlamakta aklım almıyor
Hayal mi rüyamı diye
bir de aklından çıkmayan yetim Rıza!
Alıp götürmüşlerdi...

Kimliği belirsiz mekanlara
Dönecek diye beklerdi
Saçına aklar düştü, o hep bekledi
Gelecek ve ağına ortak olacaktı
Arifeden hazırlık telaşında
Ben bilirdim ki
Rızanın bayramı kanlı bitmişti
O hiç gelmeyecekti!

Sorgulamazdı hiç kimseyi
Sorsa da ne olacaktı ki
Sanki gökyüzü maviye dönüp
Kardelenler çiçek mi açacaktı?
Rıza sırta kadem makamında
Erenlere yoldaş olmuştu...
Farkında olmadan tarihin tekerrür senaryosunu
Topluca izlemekteydi gözler...

Çok Rızalar gitmişti dönüşsüzlüğe
siyah postallı adamlar fosil merasimindeydi
Onlar gelmeyecekti kesin de,
Götürdükleri de dönmedi...

Postalların rengi değişmişti,
Babaannem hakka yürüdüğünde.
Şimdi griye dönmüştü renkleri
Bastığı yerlerde izi bulunmasın diye
Şimdi desturu bırak cenabet dalıyorlar

Artık bekleyişler yok
Hep biliriz ki onlar hiç olmadı.
Burnumda Anadolu kokusu;
_____ruhları toprak bekçiliğinde...

Sermin Çınar / İZMİR